

بررسی جایگاه فرهنگ و مسکن و اصول پایداری اجتماعی و رفتاری انسان و محیط و ارتقاء سرزندگی در کیفیت زندگی در مجتمع های مسکونی (امنیت، سرمایه اجتماعی، تعاملات اجتماعی)

علی کارگر^{۱*}، شراره یاری^۲، علی پور کلانکش^۳

۱- دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد صوفیان و عضو باشگاه پژوهشگران و نخبگان جوان
 alikargar۱۳۷۱@yahoo.com

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد صوفیان sharareh-yari@yahoo.com

۳- دانشجوی کاردانی معماری دانشگاه غیرانتفاعی نبی اکرم تبریز babak۱۸babak@gmail.com

چکیده

در دهه های اخیر به دلیل تغییر در ویژگی های جمعیتی و اجتماعی تنوع زیادی را در مسکن مشاهده بوده که در شکل گیری مجتمع های مسکونی داشته است. در دهه پایانی قرن بیستم و شروع قرن بیست و یکم، پایداری به عنوان یکی از مباحث مطرح در کلیه عرصه ها، به ویژه در عرصه های فضای شهری و معماری مطرح بوده است. این موضوع می تواند از طریق سه مولفه اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی در کنار یکدیگر به تعادل می رسد. وجه اقتصادی معمولاً به علت انگیزه های مالی و انتفاعی توسط سرمایه گذاران رعایت می گردد. هدف از طراحی مسکن و محیط، تنها بر محور بیان های زیبایی شناسانه قرار نمی گیرد. بلکه طراحان معمولاً از طریق ادراک موضوع طراحی، تشخیص مسائل و ارائه راه حل ها، طراحی را به نتیجه می رسانند که نه تنها به نیازهای کیفی کاربران پاسخ می گوید بلکه محیط زیبا نیز خلق می نماید. بنابراین هدف طراحی، خلق محیطی با اجزایی نظیر، قرارگاه های رفتاری و مبلمانی است که همه آنها متناسب با نیازهای رفتاری، انتظارات، توقعات و نیازهای کیفی کاربران متناسب قرار می گیرد. پایداری مجتمع های مسکونی از بعد اجتماعی شامل عدالت، زیبایی شناسی، آسایش، امنیت و رشد کودکان، هویت اجتماعی، تعاملات اجتماعی، سرمایه اجتماعی و سایر مسائل مشابه مورد بررسی قرار می گیرد. و در بین مسائل مختلف، در مجتمع های مسکونی امنیت جایگاه ویژه ای در آرامش و افزایش کیفیت زندگی شهری خواهد داشت. امنیت از نظر لغوی به معنای راحتی و آسوده و بیم گردانیدن می باشد. و مفهوم آن به دفاع یا حفاظت از خود و خانواده، دوستان و اموال باز می گردد که خود نشان دهنده ضرورت بحث می باشد. نتایج حاصل مقاله حاکی از آن است که ایجاد جایگاه فرهنگ و مسکن، اصول پایداری اجتماعی، رفتارهای انسان و محیط، ارتقاء سرزندگی، کیفیت زندگی مجتمع های مسکونی (امنیت، سرمایه اجتماعی، تعاملات اجتماعی) که از طریق سیاست های پیشگیرانه تلفیقی معماری و روابط اجتماعی - فرهنگی و برقراری تناسب میان تراکم جمعیتی و مجموعه های مسکونی، تحقق خواهد پذیرد بر این اساس این مقاله به بررسی جایگاه های فرهنگ و مسکن، اصول پایداری، رفتارهای انسان و محیط و... در مجتمع های مسکونی می پردازد. روش تحقیق توصیفی تحلیلی و اینترنتی می باشد.

کلمات کلیدی: فرهنگ و مسکن، اصول پایداری، انسان و محیط، ارتقاء سرزندگی در مجتمع های مسکونی

مقدمه

خانه، مبدا و مقصد زندگی روز مره انسان است. انسانها برای کار در فعالیت های اجتماعی از آن خارج می شوند و پس از انجام آن و کسب تجربه به خانه باز می گردد. خانه مکانی است که ما پس از تجربه ابعاد مختلف جهان پیرامون، به آن باز می